

Eğer onu dinlersen hasâretin o kadar büyük olur ki, tasavvurundan ruh, akıl ve kalb ürperir.”

İkinci Nokta'nın İkinci Mebhası

Ehl-i dalaletin vekili, tutunacak ve dalaletini ona bina edecek hiçbir şey bulamadığı ve mülzem kaldığı zaman şöyle **diyor ki**: “Ben, saadet-i dünyayı ve lezzet-i hayatı ve terakkiyat-ı medeniyeti ve kemal-i sanatı; kendimce, âhireti düşünmemekte ve Allah'ı tanımamakta ve hubb-u dünyada ve hürriyette ve kendine güvenmekte gördüğüm için insanın ekserisini bu yola şeytanın himmetiyle sevk ettim ve ediyorum.”

Elcevap: Biz dahi Kur'an namına diyoruz ki: Ey bîçare insan! Aklını başına al! Ehl-i dalaletin vekilini dinleme! Eğer onu dinlersen hasaretin o kadar büyük olur ki tasavvurundan ruh, akıl ve kalp ürperir. Senin önünde iki yol var:

Birisi: Ehl-i dalaletin vekilinin gösterdiği şakavetli yoldur.

Diğeri: Kur'an-ı Hakîm'in tarif ettiği saadetli yoldur.

İşte o iki yolun pek çok muvazenelerini, çok Sözlere, hususan Küçük Sözlere gördün ve anladın. Şimdi makam münasebetiyle binde bir muvazenelerini yine gör, anla. Şöyle ki:

Şirk ve dalaletin ve fık ve sefahetin yolu, insanı nihayet derecede sukut ettiriyor. Hadsiz elemler içinde nihayetsiz ağır bir yükü zayıf ve âciz beline yükletir. Çünkü insan, Cenab-ı Hakk'ı tanımazsa ve ona tevekkül etmezse o vakit insan; gayet derecede âciz ve zayıf, nihayet derecede muhtaç, fakir, hadsiz musibetlere maruz, elemli, kederli bir fâni hayvan hükmünde olup bütün sevdiği ve alâka peyda ettiği bütün eşyadan mütemadiyen firak elemi çeke çeke, nihayette, bâki kalan bütün ahbabını bir firak-ı elîm içinde bırakıp kabrin zulûmatına yalnız olarak gider.

Hem müddet-i hayatında gayet cüz'î bir ihtiyar ve küçük bir iktidar ve kısacık bir hayat ve az bir ömür ve sönük bir fikir ile nihayetsiz elemler ile ve emeller ile faydasız çarpışır ve hadsiz arzuların ve makasın tahsiline semeresiz, boşu boşuna çalışır. Hem kendi vücudunu yüklenemediği halde, koca dünya yükünü bîçare beline ve kafasına yüklenir. Daha cehenneme gitmeden cehennem azabını çeker.

Evet, şu elîm elemi ve dehşetli manevî azabı hissetmemek için ehl-i dalalet iptal-i his nevinden gaflet sarhoşluğuyla muvakkaten hissetmez. Fakat hissedeceği zaman yani kabre yakın olduğu vakit birden hisseder. Çünkü Cenab-ı Hakk'a hakiki abd olmazsa kendi kendine mâlik zannedecek. Halbuki o cüz'î ihtiyar, o küçük iktidarı ile şu fırtınalı dünyada vücudunu idare edemiyor. Hayatına muzır mikroptan tut tâ zelzeleye kadar binler taife düşmanları,

hayatına karşı tehcüm vaziyetinde görür. Elfm bir korku dehşeti içinde her vakit kendine müthiş görünen kabir kapısına bakıyor.